

Előfizetési díj:
 Pesti vagy Pécsett hához küldve:
 egész évre 5 ft., félre 2 ft. 50 kr.
 negyed évre 1 ft. 25 kr.
 Egyes szám 10 kr.
 Megjelenik minden szombalon.
 Egyes számok kaphatók Weidinger N.
 könyvker. (Szebeny-tér.)

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
 Egy öt hasábnos példát sor egyszeri
 megjelenésért 6 kr., 3-szori 5 kr.,
 10-szerért 4 kr. Uzenetdó. — Minden
 hirdetés után 30 kr. bélyegdíj úze-
 tendó. A nyilatkozat 1 példát 10 kr.
 A hirdelési díj előre úzenetdó.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Ó-pósta-utca 16-ik szám.
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
 Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
 Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:
 János-utca 8-ik szám.

Október 6.
 Lágy szellő suttog végig a tizen-
 hármak siralmán, a nemzet sóhaja
 Aradra száll, hozzátok szeretett hő-
 seink, kik időt merítve a honfűti
 ragaszkodás szent eszméjéből hazatök-
 ért hullottatok el; e sóhajt ma vissza-
 verik Kárpáth hatalmas bérczei, míg
 Ádria zúgó habjai azt elnyelik, hogy
 visszhangja ne fájjon a nemzet vérvő
 keblének.

az ösvényt, mely nemzetünk boldogi-
 tására vezet; ha van tehát szíved, ma-
 gyar! s szívedben érzelme hazadért,
 úgy borulj e hantra, a könyörgés hassa
 át lelkedet s esdjél a hon boldogságáért!
 E—y D—ó.

A szoldateszka párbajai.
 Politikai és társadalmi körök élénk
 izgatottsággal beszélnek azokról a kihívá-
 sokról, melyekben Komjáthy Béla orsz.
 képviselőt részesítették Christen hadnagy
 és a katonai becsületbíróság kilencz tagja.
 kik Herbertet hazafias nyilatkozata miatt
 tisztai rangjának elvesztésére ítélték.
 A kihívásokról és az ezek alapján
 megindult tárgyalásokról, az ügy becsület-
 beli természete miatt kevés jut nyilvános-
 ságra. A benne szereplők, az ügy kényes-
 ségéről és fontosságáról fogva, külön
 kijelentés által kötelezték magukat a lo-
 vagiassági szabályok megtartására, melyek
 az ily ügyeknek közlést elintézésük előtt,
 nem tárik meg.

A titoktartás még inkább növeli a
 közönség érdeklődését. Hangulata egyre
 lazasabb alakot ölt. Ritka kíváncsisággal
 várja a bonyolalom kitéjődését, hogy
 szavát a Janszki-ügy ez újabb fordulatá-
 nál a maga erőteltségében hallassa.

Az ügy, a mint értesültünk, sokkal
 gyorsabb elintézését fog nyerni, mint áta-
 labban hiszik. Tiszta Kálmán ugyanis nyom-
 ban, a mint értesült a kihívásokról, jelen-
 tést tett a királynak. Jelentése azonban
 csak követte az ezredparancsnok szabály-
 szerű uton történt jelentését a becsület-
 bíróság által tett lépésekről. A király el-
 jelentések, mint halljuk, igen kellemetlenül
 érintették és bosszúságának csaknem ugyan-
 azon szavakkal adott kifejezést, mint an-
 nak idejében See-an esete fölött Cor-
 nini előtt, ki esetleg ott volt, midőn a
 hivatalos sürgönyt kézbesítették.

A király ez újabb jelentésekre a til-
 relmetlenség látható jelei közt kiáltott:
 „Nem lesz már ennek se vége, se hossza?!”
 gonloskodni kell, hogy vége legyen.”

Az eddig döntő és irányadó helyről
 tett lépések folyton arra számíthatnak, hogy
 az ügy párbaj és annak komolyabb kö-
 vetkezményei nélkül lesz elintézhető. Leg-
 felsőbb utasítás következtében ugyanis a
 provokáló tisztek megbízottjai utasítást kap-
 tak az ügynek minél simább és békésebb
 elintézésére. Komjáthy részén pedig, mint
 teljhatalmu segéd, Horváth Gyula követ el-
 mindent, hogy a kihívások békésen bonyo-
 lóttassanak le. Már le is bonyolítottak volna,
 ha a Komjáthy Bélát ritka tehetségű fiának,
 Zoltánnak halálával ért súlyos csapás
 akadályt nem gördít az elintézés elé.

A békés elintézés a becsületbíróság
 tagjaival szemben az teszi lehetővé, hogy
 Komjáthy szerintük oly nyilatkozatot tessen,
 amely szerint ő országgyűlési beszédével
 egyik becsületbírósági tagnak sem óhajtott

kétségbe vonni becsületli lovagiasági és
 tisztai karakterét, csupan a testület által
 hozott ítéletet, melyet a hadsereg szelleme
 diktált, nem tartja korrektnek és erre
 vonatkozólag állítását annál inkább is fön-
 tartja, mert mint országgyűlési képviselő a
 ház tagjait megillető mentelmi jogát nem
 áldozhatja föl bármi irányból jövő és tes-
 tületi jelleget öltő kihívásoknak.

Ez álláspont alapján hiszik elinté-
 zhetni a kihívásokat, mert ezáltal elvesz
 személyi éltik a becsületbíróság tagjaival
 szemben; ha pedig ezek a testületi szelle-
 lemnek megfelelő eljárásához ragaszkodna-
 nak, akkor velük szemben a képviselőház
 erőjogilag biztosított immunitása áll, mely
 erősebb jog a tisztikarnak semmi törvény
 által nem biztosított testületi jogánál.

Hogy az elintézésről mennyi minden
 jogi, társadalmi és politikai érdek függ,
 azt nem is kell hosszasan magyarázni.
 Magyarország alkotmányossága, törvény-
 hozásának tekintélye és Magyarország nép-
 képviselőinek függetlensége fölött most dől
 el a kocka. Tényleg a kihívások által ott
 függ a parlament fölött a kard, mely máris
 belevág a közjog fölségébe és sérthet-
 lenségébe.

Mert ha egyszer hízagot engednek az
 élvek, hogy egy képviselőt, a hadnagy
 uraktól fölfelé párbajra hívhatnák, mely
 elől a lovagiaság mai ferde divatja sze-
 rint ki nem térhet senki, akkor a népkép-
 viselői függetlenség semmi, akkor a nép
 által adott megbízó levél oly darab papi-
 rus, melyet minden incaffinezi hadnagyoeska
 elmetélhet kardjával.

Szakoson és törvényeken gyökerező
 közjog védi a törvényhozó jogai és köte-
 lességei gyakorlásában. Ettől az elvtől ak-
 kor sem szabad eltérni, ha a mi meg-
 rovást érdemel, valamelyik képviselő jogi
 és erkölcsi indok nélkül személyes becsü-
 letet támad. Mert ez az egyetlen hízag
 elég, hogy bármily jogos alapokon, bár-
 mily erős érvekkel, bármily súlyos bizo-
 nyítékokkal ellátva támadna is egy kép-
 viselő a közjog érdekében, mindjárt bele-
 kösennek személyes sértes jogozimén és
 ezen a hízagot át lehetetlenül tegek
 az igazolt kritika és gyakorlását jól be-
 töltött hivatal teljesítését. Csakis maga a
 lovagiaság komédiázó párbajmániájánál
 fogva lehet a tételt ügy allítani föl, hogy
 minden krakerelenek elég hatalma legyen
 a közjogot kihívással ketté vágni és a
 tiszteltemlőtomok közé ereklények el-
 tenni.

Komjáthy Bélát párbajra kihívni a
 parlamentben elmondott beszéde miatt,
 határozott közjogi sérelem, akár hogy in-
 téznék el különben segédei a dolgot. Akár
 békésen nyer elintézés a kihívás, akár
 verekedés által, a közjogi sérelem meg-
 történt, mert sem Komjáthy, sem segédei
 nem mondhatnák le és nem intézhetnek
 el oly jogokat, melyeken az egész alkot-
 mányosság nyugszik, mert terrorizálható
 parlament nem lehet független, nem füg-

getlen törvényhozás pedig gúnyja a nép-
 képviselőknek.

Es most így áll a dolog közjogi
 szempontból, csak egy balfogalmak által
 megrontott, a lovagiaság ferdeségei által
 megrontott társadalom felelkezhet meg oly
 jogokról, melyeket nem szerzett és föl sem
 adhat. A „magán ember“ és „közjogi
 ember“ oly abszurd megkülönböztetés,
 hogy Angliában bolondnak nyilvánítanak,
 a ki ily repülő hidat épít, hogy a törvény-
 könyvvel együtt a kard hegyének eshes-
 sen. Ezt az országgyűlésnek tenni nem
 szabad és most már mindenféleképp vita
 tárgyává kell tenni az esetet.

A kard és a polgári becsület.

Herbert János városi aljegyző érde-
 kes nyilatkozatot küldött be hozzánk, mely
 igen élénk világotásban tünteti föl az ügy
 újabb fejleményeit s jelenlegi állását.

A nyilatkozat következőképp hangzik:
 Christen Alajos úr, es. kir. hadnagy
 f. évi szeptember hó 30-án provokált azért,
 mert feljelentése folytán ellenem folyamatba
 tett katonai eljárás ügyben, a mely köz-
 tudomásulag tartalékos tisztai rangom el-
 vesztésével végződött, megsértettem.

Mint hogy a kihívás feltétlen elfogadása
 által helyeslésemet és megnyugvástom
 fejeznék ki Christen úr feljelentése, tanu-
 sított egész magaviselete és a katonai ha-
 tóságok eljárása felett nagy következtelen-
 séget árulnak el, és a közvéleménnyel ha-
 tározottan ellentétes állást foglalnak el; a
 feltétlen visszautasítással pedig ömbírá-
 sítást gyakoroltam volna: Waniss Sándor
 és Liszkay Bálint urak, megnevetség se-
 gédek által kijelentették, hogy habár köte-
 lezhető nem is volnék rá, mégis kiállok
 és megverekszem bárkivel is, a ki Christen
 urral közösséget vállal, lovagiasági elégtételt
 a megsértett hadnagy urnak azonban csak
 az esetben adok, ha az ügy közösen vá-
 lasztott becsületbíróság elé terjesztetik és
 az határozatával erkölcsi felelősséget vállal
 és reá kényszerít az elégtételadásra, a
 melyre önként vállalkozom bárkivel szem-
 ben is, csak Christennel nem.

A becsületbíróság, miután mindkét fél
 kijelentette, hogy annak magát feltétlenül
 aláveti, megalakult és f. évi október hó
 3-án hozott ítéletével felmentett engem
 minden további kötelezettség alól Christen
 urral szemben.

Ezekből kétségtelen, azt hiszem, hogy
 nem volt czélom a fegyveres elégtételadás
 elől kitérni, de nem határozhattam el ma-
 gamat ezen lépésre azon urral szemben,
 a ki feljelentőnek szegődött, a magán sé-
 relmet — miként a becsületbíróság tár-
 gyalás folyamán behizonyult, — hivatalos
 feljelentés tárgyává tette; sőt még azt is
 merte allítani, — a mi a becsületbíróság
 által is elvetett, — hogy tisztai rangom
 megfosztásáról csak f. évi szeptember hó

29-én értesült a „Fünfkirchner Zeitung“
 ból, holott ezen határozat nekem már f.
 évi szeptember hó 25-én kézbesítették,
 ezen időtől fogva közbeszéd tárgya, 27-én
 délben nagy falragasok hirdették lefokoz-
 tatásomat, ezen azon a tervezett tüntetés
 miatt a katonaság consignálva volt, sőt
 28-án este a főtéren ovatióban nyert ki-
 fejezést a méltatlankodás a velem szemben
 követett eljárás miatt.

De ha sem a becsületbíróság megalaki-
 tása előtt, sem az általa hozott határozat
 kihirdetése után nem akadt senki, és bi-
 zonyára nem az én személyem miatt, a ki
 Christen urral közösséget vállal, habár erre
 a mult évben precedens volt épen az 52.
 sz. gyalogezrednél, és akkor az illető fel-
 hívás nélkül, önként vállalkozott reá, hogy
 mehettem volna ki én vele? talán bizony
 azért, hogy kiszedjem lábából azon tuskét,
 a melybe bele lépett akkor, midőn ellenem
 tört?

Kijelentették tehát segédek f. évi
 október hó 5-én délelőtt 11 és 12 óra közt
 Christen úr segédei előtt, hogy egy saját
 részükéről, valamint részemről ezen ügy a
 becsületbíróság határozata folytán be van
 fejezve.

Ennek ellenére egy órával később la-
 kásomon megjelent két úr s megbízásból
 egy nyit levelet adtak át; de miután meg-
 győződtem, hogy az Christen urtól ered,
 sem el nem fogadtam, sem felolvasni nem
 engedtem.

Azon urak azonban újolag kijelentet-
 ték, hogy megbízásuk a levelet nekem
 átadni, — a mire azt jelenléttükben olya-
 satlanul összetéptem; — erre kijelentet-
 ték, hogy Christen úr a szétéptett levél-
 ben engem gyávanak (Feigling) nyilvánít
 az esetre, ha a becsületbíróság határozata
 rá támaszkodva, vele megvívni vona-
 kodnam.

Ez a tiszta tény, s minden más hír,
 a mely kering s a lapokban is látott nap-
 világot, határozottan téves és valótlan.

Itéljen a közönség, hogy a gyávaság
 jellegét viseli-e magán tanusított egész
 eljárásom? Illehet-e engem ezen vad azon
 nyilatkozatom után, hogy kiállok bárkivel
 is, a ki Christen urral közösséget vállal?
 Tisztesleges volna-e az, ha a becsületbi-
 róságnak adott szavam (hogy t. i. itele-
 tének feltétlenül alá vetem magam) meg-
 szegésével párbajra kelnék Christen urral,
 a ki denuncziálását, szenvedett sérelmé-
 nek határozatoknál eszközölt feljelentését
 és valótlan állítását még avval is tetézi,
 hogy a becsületbíróságnál tett ígértét
 megszegi?

Keresse Christen úr becsületét a ka-
 tonai hatóságoknál, a hol feljelentette
 sérelmejt, s a honnan várta azok megto-
 rítását! És legyen meggyőződve, hogy sér-
 tetészi szándékával engem nem sért meg,
 mert erre ma már képtelen.

TÁRZA.
 Búcsú.
 Messze szállok a hazából,
 Tán soká maradok el,
 Ámde legyek bármily távol,
 Szám, ó hon, csak érted ver.
 Mint a kis madár, ha ősszel
 Hideg űzi, messze száll,
 S a mihelyt a tavasz zöldel,
 Itt van újra társinál!
 Úgy vagyok én; messze visz el
 Az időnek zord szele,
 Ám híved maradvá, egyszer
 Visszatérek még ide.
 Csakhogy akkor ősz helyett már
 Viruljon a kikelet,
 Mint hű anya fára vár,
 Úgy fogadjon kebeled.
 Békét, áldást és bőséget
 Lejjek itt e szent hazán,
 Erre kér ég Atyja téged
 Szívből szóló hű imám!

Pécs, 1886. okt. 7. **Stein Lajos.**
Magyar művészek külföldön.
 — Eredeti tárcza. —
 A chauvinizmus vádja hazánk ellen
 folyvást hangzik a nagy német lapokban.
 A nagy „kulturvolk“ apraja-nagya szid
 bennünket és folyton szemünkbe veti, hogy

kulturánkat töle „loptuk“ el. Eközben büsz-
 kén mutat miúntézteire és színlházaira,
 mint a melyek a kulturális tökéletesség
 legmagasabb fokán állanak.

Nem tagadhatjuk, hogy a német kul-
 turától sokat tanultunk, de egyszersmind
 mi magyarok is büszkén verhetünk mel-
 lünkre, mert am kik azok a nagy művé-
 szek, a kiknek a hatalmas Németország a
 művészet terén annyi meg annyi sikert
 köszönhet?

Van köztük francia, lengyel, román,
 magyar; és meg hát — német ember is.
 Az idegen nemzetiségek közül azon-
 ban egyet sem találunk oly nagy számban
 képviselve, mint épen a magyart.

Chauvinizmussal vádolnak bennünket,
 kik elég háladatlanok vagyunk saját szül-
 lötteink iránt, kik a külföldön aratnak
 babért és dicsőséget, a helyett, hogy mi
 haza hívók őket és itthon élvezők mű-
 vészeitük.

Ninesen a művészetnek egyetlen egy
 oly ága sem, a melyben magyar ember
 ne exczellálna; sajnos, hogy e kitűnő-
 sek legnagyobb része idegenek közt kény-
 tetlen állást és kenyeret keresni, mert a
 saját hazájában vagy nem méltányolják
 eléggé, vagy pediglen ninesen működésé-
 nek terem.

Nem akarjuk itt felsorolni mindazon
 nagybazánkfiait, kik a nyilvános szereplés
 színhelyéről már letértek, vagy pediglen a
 jobbvilágba szenderültek. Csak Liszt
 Ferenczét kellene említenünk és az egész
 világ értelmisége meghajol e név előtt.
 Mi tehát csupan a külföldön élő,
 magyar nemzetiségű művészek leg-

javából ragadunk meg egynebny nevet,
 hogy megmutassuk, miszerint különösen
 a németeknek nines annyi joguk és okuk
 az ő „specziális“ művészetükre hivatkozni.

Vegyük első sorban azon város mű-
 intézeit kissé behatóbban szemügyre, mely
 mind távolság dolgában, mind pedig poli-
 tikai viszonyainkat tekintve legközelebből
 érint bennünket.

Ott van tehát Bécs városában a es.
 k udvari operaház, melynek kebelében ott
 találjuk Nádayné Katalin asszonyt, Na-
 day Ferencz jeles színművésznök nejét,
 kit mint kiváló szobretett folytonosan ün-
 nepel a bécsi közönség és a kritika.

Stoll Ágoston, jóhírűvé tenorista,
 szintén e színházat szolgálja, még pedig
 nemcsak mint előadó művész, hanem ren-
 dezői minőségben is. Ez utóbbi állásban
 már több ízben kitüntette magát.

Még csak a közelmúltban vált meg a
 bécsi udvari operától az utólréhetetlen
 Beck János barytonista, kit évtizedeken
 át uralt az énekesek ligája. Ehn Bertha
 asszony, ki a mult évben nyugdíjaztatta
 magát, annyira kitüntette magát szerepei-
 ben (Agotha, Bertha), hogy egyelőre nines
 oly sopránné.

A „burgszínház“ a világ ez egyik leg-
 első drámai színháza, mindig büszke lesz
 arra, hogy deszkáin egy oly művész mű-
 ködik, mint Sonnenthal Adolf, kinek
 méltó utóda lesz Róbert Imre, (esaládi
 néven: „Magyar“) ki már ma is kedvence
 a bécsieknek.

Berlinben — a másodrangu színe-
 szektől eltérve — nem kevesebb mint
 tizenkét jeles magyar színmű-

vész játszik elsőrangú szere-
 peket.

Kropol-Voggenhuberné asszony
 egykor a nemzeti színház tagja, jeles drá-
 mai énekesnő, kiváló helyet foglal el a
 berlini kir. udv. operaházban. Férje Kropol,
 ugyane színház pompás basszistája. Érde-
 kes, hogy a berlini udvari színházak tör-
 vényeinek értelmében, házaspárnak nem
 szabad együtt föllépnie, sőt nem szabad
 egy és ugyanazon színházban működnie.
 Az itt említett két művész azonban oly
 erős támasza a berlini dalszínháznak, hogy
 kivételt tettek velük.

Ghillányi Janka altisztánő, Ober-
 hauser Rudolf barytonista, Ernst Hen-
 rik tenorista és Liebau Gyula tenorbuffó
 szépen egészítik ki a berlini opera en-
 semblejét.

A berlini „Schauspielhaus“ elsőrendű
 tagjai közé számítjuk első sorban Lu-
 dwigot, a berliniek bálványát. Bárkány
 Mária, ki a mult évben a budapesti német
 színházban mutatta be művészetét, valamint
 Kahlo jellemszínész szintén ezen intézet
 kebelébe tartoznak.

A recitáló színművészetnek Berlinben
 még egy sokkal hívatottabb tanýája van,
 mint az udvari színház és ez a „Deutsches
 Theater“, melyet három évvel ezelőtt alap-
 itott L'Arronge ismert író, Barnay La-
 jos és Friedmann Siegwarth kitűnő
 hírt hazánkfiaink segítségével. Itt ünnepe-
 lték Ramazetter Jolánt is, ki eleinte ma-
 gyar színész volt.

Nem messze a német birodalom fő-
 városától ismét csak magyar színművészek-
 kal találkozunk.
 Brüsszelben Suskay Géza, a buda-

pesti színtanoda végzett növendék, szerez
 dicsőséget magyar hazájának, míg majnai
 Frankfurtna Ledéer Josz (Ledéer
 József) működik szép sikerrel. A hamburgi
 Stadttheaterben Pollák Teréz szobrette,
 ezelőtt a berlini opera kedvelt tagja, ké-
 pezi egyik oszlopát Pollini igazgató úr —
 pénzárának.

Végre Basch Vilmos doktort kell
 fölemlítenem, ki budapesti születésű és
 öcsese a bécsi „Extrablatt“ egyik szerkesz-
 tőjének, Basch Lajos doktornak. A művész
 néhány évvel ezelőtt a budapesti nemzeti
 színházban vendégszerepelt és dacára a
 nagy sikernek, melyet itt elért, nem szer-
 ződöttet. Legutóbb Rotterdamban énekel
 elsőrangú baryton szerepeket, a mult héten
 Stauton az amerikai német opera igaz-
 gatója szerződtette fényes feltételek mel-
 lett. Evvel kapcsolatban még Marchéit
 Gyula barytonistára és Udvardy tenorista-
 ra emlékeztetek, kik köztül az elsők a
 düsseldorfi közönség halmozza el kegyének
 jeleivel, míg az utóbbi Wiesbaden jelesebb
 művészei közé tartozik.

Es most nyíjas olvasó, hadd szóljak
 még egy külföldön élő magyar művészről,
 ki ugyan már itthon is jelét adta kitűnő
 tehetségének. Ha kicsinyes, sarga irigység
 születte dolgokkal el nem keserítik életét,
 úgy talán még ma is körünkben lehetne.
 A művészet egyik ágáról, melyben már
 nevet szerzett magának, lelépett, hogy más
 téren annyival nagyobb dicsőségre tegyen
 szert.

Pállik Béláról, a jeles festőről szól
 a nóta, ki mint tudva van, végleg az ének-
 művészetre adta magát s három év óta
 Düsseldorban lakik, a honnan eddig már

Bazilika sorsjegyek kibocsátása.

PROSPECTUS.

Ő császári és apostoli királyi Felségének legkegyelmesebb engedélyével a vallás- és közoktatásügyi magy. kir. miniszter által

800,000 darab

5 o. é. forintról szóló, (8000 sorozat 100—100 számmal) nyeremény-kötvény bocsátatik ki.

Ezen kölesön azon alap beszerzésére szolgál, melynek feladata a Budapest lipótvárosi Bazilika kiépítése. magyarhoni egyházi műemlékek, ezek között a budai koronázási templom, a kassai székesegyház stb. stb. restaurálása s fenntartása.

Ezen kölesön 50 év alatt nyilvános sorsolások útján törlesztetik.

A sorsolások törlesztési- és nyeremény-sorsolásokból állanak s a törlesztési időszak alatt a törlesztési sorsolásokon kívül 102 nyeremény-huzás történik; ezen nyeremény-huzásokban a melléknyereményeken kívül 200,000 frtos, 120,000 frtos, 100,000 frtos, 75,000 frtos, 60,000 frtos, 50,000 frtos, 20,000 frtos, 15,000 frtos, 10,000 frtos főnyeremények huzatnak.

Az első sorsolás 1886. november 1-én történik

120,000 forintos főnyereménnyel,

továbbá egy 5000 frtos, három egyenként 1000 frtos, 4 egyenként 500 frtos, 20 egyenként 100 frtos, 50 egyenként 50 frtos, 62 egyenként 25 frtos nyereménnyel.

Minden egyes nyeremény-kötvény két részből áll, és pedig:

1. magából a nyeremény-kötvényből és 2. a nyeremény-szelvényből.

Ha egy nyeremény-kötvény a törlesztési sorsolásban huzatik, a tulajdonos a kötvény beszolgáltatása ellen a legalább hat forinttól tíz frtig terjedő törlesztési összeget megkapja, míg a nyeremény-szelvény visszaadatik s a további nyeremény-huzásokban is részt vesz. Ha ellenben egy ily kötvényre a nyeremény-huzásban esik nyeremény, az a nyeremény-szelvény beadása ellen fizettetik ki, míg maga a nyeremény-kötvény a tulajdonosnál marad mindaddig, míg valamely törlesztési sorsolásban a 6 frttól 10 frtig terjedő minimalis összeggel ki nem huzatik.

Minden nyeremény-kötvény (Bazilika sorsjegy) tehát legkevesebb 6 frttól 10 frtig terjedő összeggel fizettetik vissza, de azonkívül nyeremény-szelvénye által igérvényt is képez, mely által a nyeremény-huzásokbani részvételi jog biztosítatik.

Ezen kölesön nyereményei nincsenek nyereményadóknak alávetve s azok kifizetésénél csak a 6³/₁₀⁰-os díj vonatik le.

A törlesztés- valamint nyeremény-összegek két hóval a sorsolás után a m. kir. központi állam-pénztár által fizettetnek ki.

Ezen kölesön biztosítékul szolgál a sorsolási terv szerint a kötvények s nyeremények fedezetül szükséges s a magy. kir. központi állampénztárnál letett s ugyanott kezelt törlesztési alap, továbbá 100,000 frt mint tartalékalap s végre a vallás- és közoktatásügyi m. k. miniszterium által visszatartott 500,000 frt, mely a kötvények s nyeremények teljes törlesztéseig mint tartalékalap külön kezeltetik.

A Bazilika-sorsjegyek a budapesti valamint bécsi hivatalos tőzsdelapokban jegyeztetnek.

Ezen sorsjegyek ezennel forgalomba hozatnak s bejelentések azokra az alábbi feltételek mellett

f. évi október 12-én elfogadtatnak.

A sorsjegyek ára 8 frt 50 kr. darabonként.

Minden bejelentett darab után 2 frt biztosíték teendő le készpénzben vagy napi árfolyam szerint számítandó értékpapírokban, ezen biztosíték a bejelentésre esett sorsjegyek átvétele alkalmával beszámíttatik, illetve visszaadatik.

Az egyes bejelentési helyeknek adandó mennyiségek az alolított bankok fentartják maguknak, s minden egyes bejelentési hely fel van jogositva a reá esett darabokat a nála történt bejelentésekre belátása szerint felosztani.

A bejelentésekre eső sorsjegyek folyó évi október 20-tól 27-ig az illető bejelentési helyeknél veendő át a vételár lefizetése ellen.

Bejelentések elfogadtatnak:

Budapesten: a Magyar leszámítoló- és pénzváltó banknál, Dorotya-utca, Wurm-udvar.
a Pesti magyar kereskedelmi banknál, Dorotya-utca 1. sz.
a Magyar országos banknál, nádor-utca 4. sz.

Bécsben: az Union-Banknál.
az Union-Bank váltóházánál, I., Graben 13.

Aradon: az Aradi kereskedelmi és iparbanknál.
Besztercebányán: a Beszterceb. takarékpénztárnál.
Bielitzben: a Bielitz-Bialai kereskedelmi és iparbanknál
Bozenben: Schwarz E. fia uraknál.
Brassón: az Első erdélyi banknál.
Brodyban: Nathansohn és Kallir uraknál.
Brünnben: a Mährische Escompte-Banknál.
Herber L. ur bank és nagykereskedésében.
Herber Laur. jun. urnál.
Czernovitzben: a Bukovinaer Bodeneredit-Anstalt-nál.
Debreczenben: a Debreczeni keresked. és iparbanknál.
Esztergomban: az Esztergomi takarékpénztár-nál.
Fiumban: Leopoldo Windspach urnál.
Fran^{co} Corossacz & Figlio uraknál.
Grácban: a Steiermärkische Escompte-Bank-nál.
Neuhold A. urnál.
Győrött: a Győri általános hitelbank-nál.
Jeriy Antal és fia uraknál.

Innsbrukban: Loewe M. urnál.
Payr és Sonvico uraknál.
Kassán: a Kassai kereskedelmi bank rész.-társ.-nál.
Klagenfurtban: Rothauer J. M. urnál.
Kolozsvárott: Hutflusz Károly urnál.
Krakkóban: Mendelsburg Béla urnál.
Laibachban: Luckmann L. C. urnál.
Mayer J. C. urnál.
Lembergben: a K. k. priv. Galizische Actien-Hypotheken-Bank-nál.
a Landesbank des Königsreiches Galizien-nál.
Schellenberg Ágost urnál.
Linczben: a Bank für Oberösterreich und Salzburg-nál.
Poche Ferencz urnál.
Nagy-Kanizsán: a Nagy-kanizsai kereskedelmi és iparbank-nál.

Nagyváradon: a Biharmegyei takarékpénztárnál.
Nyitra: a Nyitrai kereskedelmi és hitelintézetnél.
Olmützben: Hirsch W. C. urnál.
Pozsonyban: a Pozsonyi kereskedelmi bank-nál.
Edl Tivadar urnál.
Prágában: a Bömische Escompte-Bank-nál.
a Bömische Union-Bank-nál.
a Zivnostenska-Banka pro Cechy a Moravu.
Salzburgban: Spangler Károly urnál.
Steininger Károly urnál.
Szegeden: a Szegedi kereskedelmi és iparbanknál.
Sopronyban: a Sopronyi építési és földhitelbanknál.
Temesvárott: a Temesi takarékpénztárnál.
Triestben: az Union-bank fiókintézeténél.
Ujvidéken: Kleintsek József urnál.
Zágrábban: a Horvát leszámítoló-banknál.
a Horvát kereskedelmi bank-váltóüzleténél.

Belentések ezenkívül elfogadtatnak az egész osztrák-magyar birodalom nagyobb városai pénzügyintézetinél és váltóházainál is.

A bejelentésekhez szükséges mintapéldányok az egyes bejelentési helyeknél rendelkezésre állanak.

Budapest, 1886. október havában.
Bécs,

Magyar leszámítoló- és pénzváltóbank.

Union-Bank Bécsben.

Pesti magyar kereskedelmi-bank.

PÉCSETT: S C H A P R I N G E R J. URNÁL.